

J E S E N

Ah, kako je ljeto brzo prošlo! Već je stigla ova tmurna, hladna, siva i ružna jesen. Baš je nekako mrtva.

Sjedim u svojoj sobi i razmišljam... Zašto uopće postoji tako hladno godišnje doba? Vani pada kiša. Odlučila sam prošetati blatnjavim i mokrim šetalištem da si dokažem da jesen ipak može biti lijepa. Izlazim van, a curi kao iz kabla. Mokra sam do gole kože i što je najgore, hladno mi je. Ah, jesen je jednostavno nepodnošljiva! Vraćam se kući ljuta i bijesna. Mami ništa nije jasno, samo primjećuje da sam mokra pa mi kroz blagi smijeh kaže: „Vidim, lijepo si se otuširala!“ Tada sam tek bila bijesna. Bacila sam se u krevet i zaspala. Prošlo je nekoliko tmurnih dana, a kroz šarenilo jesenjih krošanja napokon je izvirilo sunce. Probudila sam se jako lako i tek što sam provirila u kuhinju da nešto ubacim u kljun, na stolu stoji zdjela puna slatkog voća. Jabuke, kruške, grožđe... Ma da prste poližeš! Kada sam napunila želudac, zaželjela sam se vožnje bicikлом. Pozvala sam i prijateljicu pa smo se vozile zajedno. Vozile smo se i brbljale o mnogočemu. Malo sam se ogledala oko sebe, i vidjela da svaka krošnja ima neku posebnu, jedinstvenu boju. Kroz krošnje sjaje sunčeve zrake. Na nebu bijeli oblačići. Golubovi i vrapci traže hranu. Ptice u jatima lete nebom. Nekako sam bila oduševljena, a opet zbumjena jer kako takvih ljepota možeš vidjeti u onoj sivoj hladnoj jeseni??? Vratila sam se kući i već se na vratima mogao osjetiti krasan, poznati miris. Još jedno oduševljenje, mama peče

kestene i kuha kukuruz. Kako njammm!

Na kraju dana, opet sam se zamislila: „Jesen je i siva i tmurna, ali samo ako tako razmišljam. Ako malo bolje pogledam, jesen može biti i najljepše godišnje doba. Zapravo, ne može biti, već jest naljepše godišnje doba!

Bojana Dimovski, 5b.